

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

SF har tidligere fremsat forslag til demokratisering af og ændringer af formålet med lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Dette skete senest med fremsættelsen af lovforslag nr. L 66 i folketingsåret 1990-91 (1. samling), en ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, se Folketingstidende 1990-91 (1. samling), forhandlingerne sp. 1675 og Tillæg A, sp. 1913. Lovforslaget kom på grund af folketingsvalget den 12. december 1990 ikke til 1. behandling.

Lovforslag nr. L 66 omhandlede både lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, idet forslaget indebar en reel sammenlægning af de to organisationer, når det gjaldt styringen.

Dette lovforslag vedrører alene Lønmodtagernes Dyrtidsfond, men skal ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension (nr. L 221).

SF mener fortsat, at det er en udmærket idé at foretage en organisatorisk sammenlægning af Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Men ved at foreslå dette kunne SF komme til at lægge hindringer i vejen for, at der eventuelt kunne skaffes flertal for ændringer i den ene af love-
ne.

Overordnet har dette lovforslag på linie med lovforslag nr. L 221 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, forslag til folketingsbeslutning nr. B 72 om indførelse af økonomisk demokrati og forslag til folketingsbeslutning nr. B 73 om indsættelse af et udvalg om arbejdspladsdemokrati til formål at demokratisere økonomien, ved at lønmodtagerne får større indflydelse og dermed også større ansvar.

Lovforslaget har til formål:

1. At der bliver direkte valg af den politiske ledelse af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, dvs. repræsentantskabet. Det sker ud fra et ønske om at skabe større interesse og engagement omkring de dispositioner i form af kapitalanbringelser, der foreta-

ges af Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Da det er meget vidtgående dispositioner, der foretages, og da de sker på kontohavernes vegne, er det vigtigt, at de bliver mere inddraget i beslutningsprocesserne. Det vil et direkte valg kunne bidrage til. Da det samtidig ikke er entydigt, hvilke dispositioner der er de rigtige, lægger forslaget også op til, at valgene skal ske ved listevalg efter samme regler, som gælder ved de kommunale valg. Det sker bl.a. ud fra en erkendelse af, at kontohaverne i Lønmodtagernes Dyrtidsfond inden for lovens generelle rammer kan lægge forskellig vægt på, hvad der skal prioriteres.

2. At der også lægges op til medlemmernes større indflydelse og dermed ansvarlighed for, hvordan Lønmodtagernes Dyrtidsfonds midler forvaltes, ved at lønmodtagere, der er ansat i virksomheder, hvor fonden har aktier, kan få reel indflydelse på de lønmodtagermidler, der er investeret i deres virksomhed.
3. At Lønmodtagernes Dyrtidsfond alene skal styres af dens kontohavere ved valg til repræsentantskabet. Der er ingen mening i, at staten skal udpege repræsentanter i styrelsen. Statens interesser kan tilgodeses gennem de generelle regler, der fastlægges i loven.
4. At der sikres mulighed for en ligelig fordeling mellem kønnene ved valg til repræsentantskab og bestyrelse. Dette forslag er vigtigt, fordi der er klare tendenser til, at mændene er meget dominerende i bestyrelser m.v. inden for erhvervslivet, fondsbestyrelser m.v. Pr. 31. december 1991 bestod bestyrelsen for Lønmodtagernes Dyrtidsfond af 18 mænd og 3 kvinder og forretningsudvalget af 3 mænd og 1 kvinde – langt mere dominerende end i parlamentariske forsamlinger som Folketinget, amtsråd og kommunalbestyrelser, selv om der heller ikke er ligestilling her. Derfor må kønskvotering ved valg til repræsentantskab og bestyrelse for Lønmodtagernes Dyrtidsfond forventes at være nødvendig, hvis kvinderne skal have en rimelig repræsentation.
5. At der ved kapitalanbringelser i langt højere grad